

ת"פ 59509/01 - רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע נגד פאור כהן

בית משפט השלום באשקלון

5 במרץ 2014

ת"פ 59509-01-01 רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע נ' כהן

בפני כב' השופטת דינה כהן, ס. נשיא מאשימה:
1. רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע נגד פאור כהן נאשם:

הכרעת דין מזכה מיום 3/2/14

1. הנאשם כפר בעבירה של נהיגה בחוף הים בניגוד לסעיפים 2 ו-7 לחוק איסור נהיגה ברכב בחוף הים תשי"ג-1997 זאת לאחר שהואשם כי בתאריך 1/9/12 בשעה 13:31 באחור חוף פלמחים נסע ברכב מסווג מצובישי פג'רו בצבא ספ' מ.ר. 6835210 בחוף הים בניגוד לחוק, ככלומר במרחק של פחות מ-100 מטר מקו המים.
2. מטעם המאשימה העיד הפקח מר ליש'י בן ינאי, מתחע עדותו עולה כי יצא במסגרת עבודתו לאכוף את איסור הנסיעה בחופי הים של מחוז מרכז, ובתאריך האמור הבחן בג'יפ מסווג פג'רו קינגד בצבא ספ' מ.ר. 6835210, מدد במד טוח הליזר את המרחק והתוואה הייתה כי הג'יפ היה מצוי במרחק של 56 מטר מקו המים בניגוד לחוק. הפקח רשם דז"ח, דז"ח פועלה וכן צירף תמונה.
3. בישיבת המענה לכתב האישום השיב הנאשם שלא זכור לו ששזהה במקום בתאריך האמור והוסיף כי במסגרת תפקידיו מותר לו לנסוע אף בניגוד לחוקי התנועה ועלוי לבדוק אם היה בתפקיד במועד הרלוונטי.
4. בעדותו בבית המשפט הנאשם אישר כי הרכב נשוא הדז"ח הנה רכבו, אולם העיד כי לא זכור לו שבמועד הרלוונטי לכתב האישום היה במקום עם רכבו. כמו כן טען כי התמונה שצורפה לדז"ח אינה של רכבו וכיול והפקח טעה במספר הרכב אותו ציין בדוח.
5. לדז"ח התנועה אף צורף תיעוד פרטיו האירוע בו הוא מפרט בקצרה כי ראה בଘוף את רכבו של הנאשם מסווג מצובישי פג'רו מ.ר. 6835210 ומידה שערך הצבעה על כך שהרכב לכארה היה במרחק של 56 מטר מקו המים- בניגוד לחוק.

יחד עם זאת, במהלך עדותו הראשית של הפקח, הוצגה בפני הפקח תמונה (ת/2) של ג'יפ כסוף בסמוך לחוף הים והפקח אישר כי זו התמונה שצילם וצורפה לדוח. אלא, שהסתבר שהרכב שצולם המופיע בתמונה אינו זהה לרכבו של הנאשם ומדובר בגיוף בצבע דומה אך מסווג טוועה לנכזර. לאחר הסיכומים ולשאלת בית המשפט, הפקח ציין כי במהלך יום העבודה הוא מבצע אכיפה על עשרות רבות של מכוניות (60, 70 או 80) ויכול להיות שכן היה בלבול ותמונה של רכב אחר הוצאה לדוח, גם שעולה מעדות הפקח כי עמד על עדותו כי הרכבו של הנאשם (ולא זה שתמונה צורפה), הוא זה שנצפה חונה במרחך אסור מקו החוף במקום הרلونטי כפי שפירט בעדותו.

6. שאלתי טענות הצדדים ואף שגרסתו של הפקח כפי שהוצגה בבית המשפט סבירה בעיני אך יתר מגרסתו של הנאשם, שאף לא היה עקיبي בתשובתו לכתב האישום ואף שיכל וניתן להרשיע נאשם גם על סמך עדות יחידה של פקח, לצורך הדוח ותיעוד פרטי האירוע אין הכרח כי תצוף תמונה דווקא, גם שהדבר נדרש וудיף ולעתים הכרחי במקרים מסוימים, אלא שבמשפט פלילי עסקין ובכדי להרשיע נאשם, נדרש בבית המשפט שאשמתו תוכח "מעבר לספק סביר".

הלכה היא כי מידת ההוכחה זו אינה רמה של "וודאות מוחלטת" וכי לה לתביעה אם תוכיח את האשמה במידה המגיעה לכל אפשרות "הקרובה עד מאד" לאמת או לוודאות. ספק סביר, מצבע על קיומם אפשרות "מתאפשרת על הדעת", דהיינו: אפשרות ממשית שיש לה אחיזה בחומר הראיות, להבדיל מהשערות נטולות בסיס בראיות, או-קלותות מן האוויר, או אפשרות תיאורית גרידא (יעקב קדמי, על הראיות, מהדורה משולבת ומעודכנת תש"ע-2009, חלק רביעי, עמ' 1674).

בענין ע"פ 409/89, רומי, פד"י מ"ד (3) 469, נקבע, בין היתר, כי "הספק הוא פונקציה של הערכת מכלול הראיות ושל בחינה, אם הוכיחה התביעה את האשמה מעבר לספק סביר... יש בבית המשפט איינו מוכן להסיק מסקנה חד-משמעות... מהנסיבות שהוכחו בפניו ואז עליו לזכות את הנאשם מחמת הספק; ויש שהנסיבות יוצרות לדעתנו תמונה שלמה כל כך, עד שבהיעדר הסבר משכנע מצד הנאשם, מן הנמנע להגיע למסקנה אחרת זולת זו שאשמת הנאשם הוכחה".

מבחון קיומו של "ספק סביר", הינו איפוא, מבחון ניסיון החיים והשלל הisher, אם כי ברור ש"ספק" לבדוק איננו מספיק והוא צריך להיות גם "סביר", דהיינו - ספק שיש לו אחיזה בחומר הראיות (יעקב קדמי, על הראיות, חלק רביעי, עמ' 1675).

7. בעניינו הפקח, אישר שיום עבודתו כולל מתן עשרות רבות של דוחות, ויתכן שלדוח שורבבה בטעות תמונה שלרכב אחר. אלא, שהפקח העיד שההתמונות הקודמות נמחקו ואין קיימות עוד (התמונות של הרכב המפורט בכתב האישום). לאמן הנמנע התקינות של נסיבות אחרות המתישבות עם חפות הנאשם במידה מספקת שיש בה לעורר אותו ספק סביר. למשל, שהפקח תיעד את פרטי הרכב של הנאשם אולם מدد מרחק של רכב אחר - הרכב שצולם בתמונה. כך, מתקיים ספק סביר בגין העובדה שבין הממצאות רכבו של הנאשם מקו החוף במועד הרلونטי. הנאשם אמר כן, אף שגרסת הפקח סבירה מגרסת הנאשם, הצליח לעורר אותו ספק סביר, ממנו זכאי ליהנות.

8. לכן, הנני מזכה את הנאשם מחמת הסקה.

המציאות תודיעו לצדדים.

ניתנה היום, ג' אדר ב תשע"ד, 05 מרץ 2014, בהעדר הצדדים.